

**INFORMACE
O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISECH**

Částka 147 – čís. 370

Zákon, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
Účinnost od 14. prosince 2016.

*Právní předpisy vybral:
Mgr. Pavel Machata, MMR*

**INFORMACE
Z VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ SOUDŮ
Z OBLASTI ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ**

**Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne
12. 10. 2016 č. j. 6 As 54/2016-30**

**OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY, ÚZEMNÍ PLÁN,
LHŮTA PRO PODÁNÍ NÁVRHU NA SOUDNÍ
PŘEZKUM**

*§ 43 a násl. zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů
§ 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů
§ 171 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů*

Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 2. 2016, č. j. 10 A 166/2015-41 ve věci zamítavého rozhodnutí k záměru o umístění stavby z důvodu rozporu s územním plánem.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu mimo jiné vyplývá:

Včas podanou kasační stížností se žalobce domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále „krajský soud“) ze dne 24. 2. 2016, č. j. 10 A 166/2015-41, (dále „napadený rozsudek“), jímž krajský soud zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2015, č. j. KUJCK 54785/2015/OREG (dále „napadené rozhodnutí“), a dále se domáhal též zrušení napadeného rozhodnutí.

Napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto o odvolání žalobce, kterým se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Městského úřadu T. ze dne 3. 6. 2015, č. j. METAB 26044/2015/SÚ/Cha, kterým byla podle § 92 odst. 2 zákon a č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), ve vazbě na § 51 odst. 3 správního řádu zamítnuta žádost žalobce o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby „Truhlářská dílna s bazénem, Kanalizační přípojka splaškové kanalizace, Dešťová kanalizace, Vsakovací objekty, Vodovodní přípojka, Připojení objektu na vodu, Připojení objektu na NN, Zpevněné plochy“ na pozemku parc. č. xxx v katastrálním území H. u T, protože bylo stavebním úřadem

zjištěno, že záměr je v rozporu s územně plánovací dokumentací, a to s Územním plánem T., který byl schválen dne 2. 2. 2011. Navržený záměr se nachází v ploše změn Sbp – Plochy smíšené obytné – bydlení a podnikání, konkrétně v rozvojové ploše Ho 11 a ve stabilizované ploše Bni – Plochy bydlení – nízkopodlažní izolované. Pro plochu HO 11 je v územním plánu stanovena podmínka, že zde uvedené limity využití území stanoví „OP železnice – situování zástavby mimo OP ČD“. Tyto podmínky jsou pro územní řízení závazné. Záměr žalobce překračuje tyto limity využití území, podle kterých nelze zástavbu situovat v ochranném pásmu železnice, a proto je umístění truhlářské dílny v ochranném pásmu dráhy T. – B. v rozporu s platnou územně plánovací dokumentací města T.

Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost stěžovatele v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s.ř.s.). Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že napadený rozsudek takovými vadami netrpí a že kasační stížnost je důvodná.

Za stěžejní pro posouzení kasační stížnosti Nejvyšší správní soud považuje zodpovězení toho, do jaké míry je správní soud v případě přezkumu individuálního správního aktu (zde územního rozhodnutí), oprávněn přezkoumávat opatření obecné povahy (zde územní plán). K této otázce, jejímuž zodpovězení Nejvyšší správní soud přistupoval různě, se přitom vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 13. 9. 2016, č.j. 5 As 194/2014-36 (dostupné na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud je v projednávané věci vázán názorem rozšířeného senátu ohledně nutnosti umožnit konkrétní soudní přezkum opatření obecné povahy (incidenční přezkum opatření obecné povahy dle § 101a odst. 1 věty druhé s.ř.s.), a to i po uplynutí lhůty uvedené v ustanovení § 101b odst. 1 s.ř.s.

Nejvyšší správní soud nepřehlédnul, že usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu bylo vydáno až v září 2016, tj. přibližně půl roku po té, co rozhodoval krajský soud, který právní názor rozšířeného senátu nemohl předjímat a nemohl tudíž podle něj postupovat. Avšak Nejvyšší správní soud je povinen k tomuto rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu přihlídnout a ve věci, která je skutkové a právně shodná jako věc, která byla řešena rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu, postupovat podle tam uvedených závěrů – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2010, č.j. 1 As 77/2010-95 nebo usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2008, č.j. 6 Ads 19/2005-123.

S ohledem na závěry obsažené v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2016, č.j. 5 As 194/2014-36, je na místě rozsudek krajského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení, neboť stěžovatel již ve své žalobě brojil – jak konstatuje i krajský soud v napadeném rozsudku – proti zákonnosti územního plánu města T., avšak výslovně jeho zrušení nenavrhoval, proto je nutné, aby jej krajský soud vyzval dle ustanovení § 37 odst. 5 s.ř.s. k odstranění vad jeho podání spočívající v nejasnosti, zda zamýšlí podat žalobu proti individuálnímu aktu aplikujícímu opatření obecné povahy společně s návrhem na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části dle § 101a odst. 1 věty druhé s.ř.s. Teprve poté, co bude postaven na jisto předmět daného soudního řízení a zjištěno, zda stěžovatel navrhuje zrušení opatření obecné povahy či jeho části v souladu s výše uvedeným názorem rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, je na místě žalobu a zákonnost napadeného rozhodnutí znovu posoudit, neboť v následném řízení může být krajským soudem shledán územní plán města T. či jeho část nezákonný a může být proto zrušen, což bude mít podstatný vliv na rozhodování soudu ve vztahu k zákonnosti napadeného rozhodnutí.

*Soudní rozhodnutí vybrala a připravila:
Česká společnost pro stavební právo*

